

Publicerad 2023-03-04 18:49 av Lena Söderkvist

Konsten gör livet värt att leva, och därmed basta.

Lekplats för sköndar

I en sköndes skalle finns bara det fina
allt det andra förkastas, jomen, det är sant
Släpp en sådan person fri i skräpdjungelns pina
se den omvandlas till något fagert och grant
När den gråaste himmel får lysande hål
är det skönden, tro mig, som har varit där
med sin molnpik av skinande, konstnärligt stål
och ett sinne som liknar mest Tönt-var-det-här

Se det fula på väggarna brännas av flugor
som en konstnär släppt lösa för sitt nöjes skull
Sedan målar han solsken på gårdar och stugor
hittar vägen till hagen, dess vandrande ull
Och hans röst liknar gudars, den vackraste sång
fyller etern, och låter som kvitt-kviddevitt
medan ulltussar bräker och humlan på språng
surrar rofyllt och livligt, ty ordet är fritt

Får han tag i en trädgård så skall ni få skåda
hur han Husfar och Husmor förevigar väl
Till två vita statyer förvandlar han båda
som får vakta sitt hägn och av tider ta del
Även räven som smyger kring hönshusets knut
är en ädel natur, enligt konstnärens skrå
Mickel själv anar kanske vad som är på lut
där han tassar i tysthet vid stolt baldersbrå

Sedan lägger sig dimmor, och morgnarna bleknar
bjuder sällsamma stämningar, dårar med dis
Också ungdomens sköndar med sina fräknar
finner vägen till höstsolens konstparadis
Med poeter, skulptörer och målare där
blir det ingen plats över för tvivel och fnys
Alla sköndar lever som lekarna lär
och om suckar från andra det alls inte brys.

25/2 2023

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten